

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Анотація. Розглянуто проблему недосконалості діючого законодавства у сфері державного управління житлово-комунальним господарством. Запропоновано заходи щодо вдосконалення організаційно-правового забезпечення діяльності органів державного управління в цій галузі.

Аннотация. Рассмотрена проблема несовершенства действующего законодательства в сфере государственного управления жилищно-коммунальным хозяйством. Предложены меры по усовершенствованию организационно-правового обеспечения деятельности органов государственного управления в этой отрасли.

Annotation. In this article the problem of imperfection of current legislation in the sphere of state management of housing and communal services is considered. The measures to improve the organizational and legal support of government activities in this industry are proposed.

Ключові слова: державне управління, житлово-комунальне господарство, права, обов'язки, повноваження.

Ефективна робота органів державного управління неможлива без якісного організаційно-правового забезпечення діяльності цих органів. За період незалежності України було здійснено багато кроків щодо вирішення даної проблеми. Вченими України розроблені принципово нові підходи щодо формування такого механізму [1; 2], але вирішення цієї проблеми ще не завершено. Це часто пов'язано з тим, що державне управління у будь-якій галузі має певні особливості, і це потребує розробки пропозицій та механізмів, які враховують особливості діяльності державних службовців у певних галузях управління. Дану статтю присвячено пошуку шляхів удосконалення організаційно-правового забезпечення діяльності органів державного управління України у житлово-комунальному господарстві (ЖКГ).

Аналіз правового забезпечення державного управління у сфері ЖКГ показує, що в законодавстві України є певні розбіжності і недоліки, які зменшують ефективність державного управління в даній сфері. Так, ст. 119 Конституції України [3] закріплює основні обов'язки місцевих державних адміністрацій. Положення Конституції України знайшли розвиток у Законі України "Про місцеві державні адміністрації" [4]. У галузі житлово-комунального господарства цей закон дає перелік певних повноважень органів державного управління у галузі ЖКГ (ст. 20), але реалізація цих повноважень часто стає неможливою, тому що відсутні певні механізми їх реалізації. Ст. 28 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" [4] встановлює права місцевих державних адміністрацій. Аналіз показує, що державні службовці місцевих державних адміністрацій не мають реальних і достатніх прав та повноважень, необхідних для ефективного виконання своїх обов'язків. Це пов'язано з декларативним характером українського законодавства, недосконалістю законодавчої бази та ігноруванням класичного принципу ефективного управління, коли обов'язки і повноваження керівника (державного службовця) повинні знаходитись у певній відповідності з його правами і можливостями.

Таким чином, права, які надані місцевим державним адміністраціям, є недостатніми для ефективною реалізації цими органами своїх повноважень та обов'язків у сфері ЖКГ. Недостатня ефективність виконання обов'язків і повноважень місцевими державними адміністраціями призводить до таких негативних явищ:

1. Зменшується авторитет державної влади.

2. Державні службовці автоматично стають "професійно недбалими" і потенційно підпадають під службові розслідування.

3. Відсутня можливість оцінювати реальну ефективність діяльності окремих державних службовців.

4. З'являються підстави для здійснення службових порушень.

Усе це вимагає подальшої роботи щодо вдосконалення чинного законодавства України. Для скасування декларативного характеру деяких законодавчих актів України і реального розв'язання існуючих проблем автором пропонується таке:

1. Для успішної реалізації своїх повноважень місцеві державні адміністрації повинні отримати додаткові права. Перелік пропозицій щодо розширення прав необхідно розробляти з участю тих державних службовців, які є безпосередніми виконавцями з реалізації державної політики в цій галузі.

2. Для оцінки ефективності діяльності державних службовців за окремими напрямками необхідно розробити систему оцінювання їх роботи. Система оцінки повинна відповідати як загальним вимогам ефективності діяльності державної служби, так і враховувати ті недоліки законодавства, які ще не враховані на законодавчому рівні.

3. Для державних службовців за окремими галузями необхідно розробити тимчасові службові інструкції, де повинні розглядатись порядок та правила розв'язання проблем і питань, які на теперішній час не розв'язуються чинним законодавством.

Література: 1. Запатрина И. В. Жилищно-коммунальная инфраструктура: реформы и система их финансового обеспечения / И. В. Запатрина ; НАН Украины ; Ин-т экон. и прогнозир. – К., 2010. – 336 с. 2. Логвиненко В. І. Державне управління

Донецьк : СПД Купріянов В. С., 2009. – 498 с.
3. Конституція України № 253/96-ВР від 27.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – С. 141. 4. Закон України "Про місцеві державні адміністрації" № 586-XIV від 09.04.1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20–21. – С. 190.